

Čudovita prerokba patra Michaela Scanlana: Nujno sporočilo za današnji čas

Piše: [Ralph Martin](#) | 10. junija 2020

Pričujoči tekst je del mojega današnjega govora na YouTube kanalu Renewal Ministries. Zaradi pomembnosti in primernosti, pa tudi zaradi potrebe, da vsi premišljujemo, kako Bog želi, da v svojem življenju to sporočilo živimo, pri Renewal Ministries uporabljamo vsa razpoložljiva sredstva za razširjanje teh besed.

Leta v 1975 je prvič v Rimu potekala že tretja mednarodna konferenca Katoliške karizmatične preнове. V trenutku, ko se je pri sklepnih svetih maših v baziliki svetega Petra zbrala desettisočglava množica, je bilo izrečenih več zelo pomenljivih prerokb. To so bile prerokbe, ki govorijo o prihajajočem času, času, ko ustanove in strukture, ki so obstajale in veljale, ne bodo več obstale niti delovale. Obenem pa govorijo, kako bo Gospod ta čas uporabil za to, da nas pritegne v globlji odnos edinosti s samim Seboj.

Leto po tem je frančiškanski pater Michael Scanlan izrekel drugo prerokbo, ki jo lahko v celoti preberete na koncu tega prispevka. Prerokbo patra Scanlana iz leta 1976 sem odkril ob nedavni raziskavi za svojo novo knjigo, in ko sem jo prebral, mi je zastal dih. Prerokba je nadvse pomembna in izjemno odzvanja v vsem, kar v trenutku izkušamo ob zaprtju mest in držav. Kar izkušamo, ko ne moremo več obiskovati cerkve, ko se srečujemo z gospodarskimi težavami in socialnimi nemiri. Danes se dogajajo stvari, ki se niso pred štiriinštiridesetimi leti in so tako rekoč vsaj delno uresničenje omenjene prerokbe. Nekaj tega, kar sledi, je morda malce zastrašujoče, a ne bojte se. Na koncu nas privede do velike ljubezni in velikega upanja.

V tej prerokbi je za nas modrost, ki nam je namenjena. V njej najdemo zase primerna navodila. Kasneje vas bom povedel skozi vsak odlomek te prerokbe in tako bomo v luči dogodkov, ki se danes dogajajo, skupaj raziskali njen pomen. Besedilo, ki je odebeljeno, je navedek iz prerokbe.

»Sin človekov, ali vidiš mesto, ki propada? Si pripravljen videti vsa mesta uničena? Si pripravljen videti propad celotnega ekonomskega sistema, na katerega se sedaj tako zanašaš? Propad, ko denar več ne bo imel nobene vrednosti in te ne bo mogel več vzdrževati?«

Ko je koronavirus prvič udaril in je padel trg delnic, ko je na desetine milijonov ljudi v ZDA in po celem svetu izgubilo delo, ko so ljudem zmanjšali plače ali jih odpustili, nas je pretreslo. To je bil čas preizkušnje človekovega srca. Na koga in kaj se zanašamo? Na čem temelji naše zaupanje?

Posnel sem nekaj vsebin in jih objavil na YouTube kanalu. V njih govorim o naši zaskrbljenosti zaradi propadajočega gospodarstva in zaskrbljenosti za naše preživetje (povezava [tukaj](#) in [tukaj](#)). Govorim tudi o zaskrbljenosti in strahu, kaj bo z našim zdravjem (povezava [tukaj](#) in [tukaj](#)), kjer nas poskušam znova usmeriti in osredotočiti na Gospodove obljube. Jezus pravi: *»Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce«*

(Mt 6,21). V posnetkih navajam tudi nekaj uporabnih modrosti svetega Frančiška Saleškega o tem, kako lahko preizkusimo, kje je naše srce, in kako lahko obvladamo skrb in strah glede denarja na eni strani in čudovite Jezusove obljube na drugi strani, da bo Oče za nas v vsem poskrbel, če najprej iščemo nebeško kraljestvo in njegovo pravičnost.

»Sin človekov, ali vidiš zločine in brezzakonje na tvojih ulicah in v tvojih mestih ter ustanovah?«

Še sinoči sem v poročilih gledal posnetke nemirov in izgrediv v enem izmed naših mest. V tem je ključ: svet se bo stresel. Cerkev se bo stresla. Vse, kar se lahko strese, bo pretreseno, pravi Pismo Hebrejcem. Prerokba pa se še nadaljuje.

»Si pripravljen videti popolno brezzakonje in kaos, kjer zate ne bo nobene zaščite, razen tiste, ki ti jo bom jaz dal?«

Gospod želi, da se nanj obrnemo v popolnem zaupanju v Njegovo obljubo. Če resnično najprej iščemo Božje kraljestvo in njegovo svetost, bo On poskrbel za vse, kar potrebujemo. V svetu, kjer živimo, ne potrebujemo le hrane, pijače ter varnega zavetja in obleke, da se ohranimo pri življenju, temveč tudi zaščito sredi kaosa, ki nastaja z razpadom pravnega reda in sistema.

»Sin človekov, ali vidiš državo, ki jo ljubiš in v kateri proslavljaš zgodovinske mejnike – kako z nostalgijo gledaš na njeno zgodovino?«

Pater Scanlan je izrekel to prerokbo ob dvestoti obletnici ustanovitve ZDA.

»Ali si pripravljen videti stanje, ko države več ni, ko ni več države, ki bi jo lahko imenoval za svojo, razen tiste, ki ti jo dajem kot svoje telo?«

Mnogi smo resnično zaskrbljeni zaradi vsega, kar se sedaj dogaja v naši domovini. Govorim o ZDA, vendar se podobno dogaja tudi v Kanadi in mnogih drugih državah po svetu vključno z državami zahodne Evrope. Smo priče agresivnemu sekularizmu, ki želi izriniti judovsko-krščanske vrednote, sekularizmu, ki je sovražen do Kristusa in Cerkve. Želi nas kaznovati, zapreti in nas odstraniti z družbenih omrežij, če le izjavimo nekaj, kar ni všeč družbeni eliti. Ta si želi podvreči in obvladovati celoten sodobni svet in vsiliti vesplošno cenzuro nad oznanjanjem Božje besede. Temu navkljub pa moramo Božjo besedo oznanjati, ne glede na to ali zveni primerno ali ne. Pri tem pa potrebujemo Gospodov pogum in Njegovo trdno odločnost. Potrebujemo Svetega Duha, ki nam zmore dati prav ta pogum in to odločnost, zato je nujno, da smo z Njim v pravem odnosu sedaj, v tem trenutku.

Vse to je že zapisano v Svetem pismu! Jezus sam pravi, da tu *spodaj* nimamo stalnega bivališča; tu *spodaj* nimamo stalnega mesta. O tem pričujejo tudi apostoli. Jezus pravi: *»Moje kraljestvo ni od tega sveta«* (Jn 18,36). Naše mesto je Novi Jeruzalem, ki se že vzpostavlja v Kristusovem telesu, ki bo sestopilo iz nebes na dan sodbe. Moramo vedeti, da so naša prva zvestoba in naša prva družina naši bratje in sestre v Kristusu. To je zelo pomembno.

»Mi boš dovolil, da ti prinesem življenje v svojem telesu in samo tam?«

Moramo gledati na Kristusovo telo, ki se nam razodeva v evharistiji, pa vendar moramo gledati tudi na Kristusovo telo, ki je v nas, ki ga imamo drug v drugem in v sebi. Ko v teh časih obhajamo svete maše po spletu, nam je župnik naše župnije Kristusa Kralja v mestu Ann Arbor večkrat razlagal, da II. Vatikanski koncil govori o štirih načinih Jezusove navzočnosti med njegovim ljudstvom:

1. na zelo poseben način v sveti evharistiji,
2. v osebi duhovnika,
3. v Božji besedi,
4. v našem telesu – ki tvori Kristusovo telo.

V 6. poglavju Prvega pisma Korinčanom beremo, da smo eno telo in en duh s Kristusom. Mi smo udje med seboj. Na poti v Damask je Savel slišal glas iz nebes: *»Savel, Savel, zakaj me preganjaš?«* Savel je preganjal kristjane, torej je preganjal Kristusovo telo. Jezus se poistoveti z nami, v nas pa prebivajo Oče, Sin in Sveti Duh. Ta zaklad moramo varovati in se zavedati njegove vrednosti, saj če smo v teh dneh odrezani od evharistije in odrezani od cerkva – fizičnih cerkva –, se moramo zavedati, da je On še vedno z nami, da je z nami močno prisoten po svoji Besedi, da je z nami prisoten po bratih in sestrah in da je z nami posebej močno prisoten po Sveti Trojici, ki prebiva v naših dušah.

»Sin človekov, vidiš tiste cerkvene zgradbe, ki jih sedaj tako zlahka obiskuješ? Si jih pripravljen videti takšne, da bodo imele zabita in zaprta vrata? Si pripravljen svoje življenje zasnovati samo na meni, na nobeni drugi ustanovi ali strukturi?«

Radi imamo svoje cerkve. Radi imamo te veličastne zgradbe. Za nekatere med nami so to zgradbe, v katerih so se zbirale generacije prednikov. Žal pa se po vseh deželah razvitega sveta cerkve zapirajo. Hvala Bogu za cerkve in šole, ki so še vedno odprte. Vendar si že dandanes mnogi ne morejo več privoščiti, da bi svoje otroke vpisali na katoliške šole. Pripraviti se moramo na čase, ko ne bo več toliko šol, kot jih imamo danes. Že sedaj jih imamo mnogo manj, kot smo jih nekoč imeli. Prav tako se moramo tudi pripraviti na čase, ko več ne bomo imeli toliko cerkvenih zgradb, kot smo jih imeli; žal jih imamo že danes mnogo manj, kot smo jih imeli nekoč. Pripraviti se moramo na čas, ki prihaja, pa naj prinaša katastrofe ali ne. Ta čas se približuje prek vsega, kar se dogaja v svetu in kar se dogaja v Cerkvi. Ta čas prihaja. Za nas pa je potrebno, da svojo pozornost znova usmerimo na Gospoda, ki je vsak dan z nami, in se ne zanašamo na zgradbe. Vsekakor smo lahko hvaležni, da so zgradbe še vedno tu. Hvaležni smo, da lahko še vedno prejemamo Gospoda v obhajilu pri sveti maši, kar je nekaj zelo posebnega. Ne smemo pa pri tem pozabiti, da Kristusovo telo ni omejeno na zakrament. Kristusovo telo so tudi naši bratje in sestre v Gospodu.

»Si se pripravljen zanašati samo name, na nobeno ustanovo, šolo in župnijo, za katere se tako trudiš, da bi jih negoval in obdržal? Sin človekov, kličem te, da bi bil na to pripravljen.«

Dana nam je priložnost, da se na to pripravimo. Morebiti pa nam je bilo dano tudi majhno opozorilo, ko smo morali, čeprav le za krajši čas, zapreti cerkve in se je pred našimi očmi zgodil zlom gospodarstva, vsaj za kratek čas – kot nekakšen opozorilni strel. Ustanove, strukture sveta niso trdne.

»O tem ti želim spregovoriti. Strukture sveta propadajo in se spreminjajo – ni treba, da bi sedaj poznal podrobnosti –, vendar se ne zanašaj nanje, kot si se do sedaj. Želim, da se med seboj bolj povežete, da med seboj vzpostavite globljo predanost drug drugemu.«

V svojih soseskah in na delovnem mestu se moramo povezati z brati in sestrami v Kristusu. Potrebno je, da se povežemo kot bratje in sestre v Gospodu. Vzpostaviti moramo majhne hišne cerkve, kakršne je imela katoliška Cerkev na začetku. Vse, kar je katoliška Cerkev imela v prvih treh stoletjih, dokler se ni prenehalo preganjanje, so bile takšne hišne cerkve – bratje in sestre so se srečevali po svojih domovih v manjših skupinah. Znova moramo graditi take hišne cerkve. Spet moramo graditi takšne medsosedske odnose. Moramo vedeti, kdo so naši pravi bratje in sestre v Jezusu, da bomo pripravljeni na čas, ko nič drugega poleg takšnih snidenj ne bo mogoče.

»Želim, da si med seboj zaupate, da bi lahko zgradili medsebojno odvisnost in zaupanje, ki bo utemeljeno na mojem Svetem Duhu. Gre za medsebojno odvisnost, ki v nobenem smislu ni razkošje, ampak je nujna za tiste, ki bodo svoje življenje naslonili name, ne na strukture, ustanove iz poganskega sveta.«

Če želimo preživeti prihajajoči napad sekularizacije, ki želi izriniti Kristusa iz naše kulture, ta soodvisnost ni samo opcija. Gre namreč za napad na Cerkev, napad na kristjane oziroma napad na Božjo besedo. Biti povezani z brati in sestrami v Kristusu, resnično ni razkošje. Tako kot Jezus v tem delu prerokbe poudarja, je to nujna potreba.

»Govoril sem in se bo zgodilo. Moja beseda bo dosegla moje ljudi. Morebiti bodo prisluhnili, morda pa tudi ne – in jaz bom temu primerno odgovoril –, vendar je to moja beseda.«

Tako nam Jezus govori v Svetem pismu: *»Resnično, povem vam: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka ali ena črtica postave, dokler se vse ne zgodi«* (Mt 5,18).

»Ozri se nase, sin človekov. Ko boš videl, kako se vse zapira, ko boš videl, da je vse, kar se je zdelo samoumevno, odstranjeno, in ko boš pripravljen živeti brez vseh teh stvari, potem boš vedel, kaj pripravljam.«

Pravkar smo videli, kako se je vse zaprlo. Skoraj tako je, kot bi Gospod rekel: *»Dano vam bo znamenje.«* To znamenje se ni zgodilo celih štirinštirideset let, zdaj pa se je zgodilo.

Ko se boste resnično pripravili in boste na opozorila odgovorili tako, da postavite Jezusa na prvo mesto v svojem življenju ter boste poiskali brate in sestre v Kristusu in si prizadevali za pristne medsebojne odnose, pravi »**tedaj boste vedeli, kaj pripravljam**«.

Vse, kar je v prerokbi napisano, je izraz Božje ljubezni. Kaj bo potrebno, da se bodo duše prebudile? Kaj se bo moralo zgoditi, da nas bo streslo iz naše samozadostnosti, mlačnosti, brezbržnosti do Božjih stvari in naše posvetnosti, da bomo svoje življenje znova osredotočili na Jezusa? Kaj se bo še moralo zgoditi, da nas bo privedlo do tesnejših medsebojnih odnosov, da nas bo pripravilo, da bomo postali njegove priče v tem sovražnem in nenaklonjenem okolju? Le kaj se bo še moralo zgoditi?

Gospod bo storil, kar mora storiti, da med nami prebudi čim več duš. Nekateri bodo pozorni in bodo prisluhnil, nekateri se bodo prebudili, nekateri se bodo pripravili – drugi pa ne. Izidi pa bodo zelo različni in bodo odvisni od tega, ali se bomo odzvali na Božjo besedo ali ne. S tem ne mislim le na Božjo besedo v tej prerokbi, pač pa na Božjo besedo v Svetem pismu. Ta prerokba prinaša v sedanji čas opozorilo, ki je v Svetem pismu že ves čas zapisano. Jezus namreč pravi: »*Bodite torej budni, ker ne veste, kdaj pride hišni gospodar*« (Mr 13,35–36). In: »*Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: »Gospod, Gospod,« ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta*« (Mt 7,21).

V določenem času se bodo vrata zaprla. Ko se bo Gospod vrnil, se bodo vrata milosti in usmiljenja zaprla. In tedaj bodo tisti, ki so se odzvali na milost in usmiljenje, vstopili v Očetovo kraljestvo. Tisti pa, ki se niso zmenili za preroška opozorila oziroma se niso zmenili za preroška znamenja, bodo ostali zunaj, kjer bo tarnanje, jok in škripanje z zobmi. Vrata se bodo zaprla. Pripravite se!

Prepričan sem, da nam po prerokbi, ki jo Gospod podal po patru Michaelu Scanlanu, podarja svojo milost. Menim, da gre za prerokbo, ki se začenja uresničevati v našem času. Zato jo moramo vzeti zares. Ni potrebe, da bi živeli v strahu in zaskrbljenosti, pač pa živimo v veličastni svobodi Božjih sinov in hčera, ki vedo, da jih Oče ljubi in skrbi zanje. Božjih sinov in hčera, ki vedo, da Oče nikoli ne bi dovolil nič takega, iz česar ne bi mogel za nas izluščiti nečesa dobrega in sredi česar nas ne bi mogel obvarovati.

Tako, bratje in sestre, navdušen sem nad to besedo. Mislim, da je to prava beseda tukaj in sedaj, prava beseda za nas danes. To ni nič drugega kot tisto, kar nam Jezus in apostoli pripovedujejo že dva tisoč let. Zbudimo se, čas je. Čas je, da se približamo drug drugemu. Čas je, da se prenehamo zanašati na zunanje reči, ampak se v celoti začnemo zanašati na Gospoda.

Gospod, hvala ti, da tudi dandanes dar prerokbe živi in deluje v tvoji Cerkvi. Hvala ti za patra Michaela Scanlana. Hvala ti, da nam omogočaš, da drug z drugim o tem govorimo in smemo drug drugega opogumljati ter se medsebojno izgrajevati.

Prerokba patra Michaela Scanlana iz leta 1976

Sin človekov, ali vidiš mesto, ki propada? Si pripravljen videti vsa mesta uničena? Si pripravljen videti propad celotnega ekonomskega sistema, na katerega se sedaj tako zanašaš? Propad, ko denar več ne bo imel nobene vrednosti in te ne bo mogel več vzdrževati?

Sin človekov, ali vidiš zločine in brezzakonje na tvojih ulicah in v tvojih mestih ter ustanovah? Si pripravljen videti popolno brezzakonje in kaos, kjer zate ne bo nobene zaščite, razen tiste, ki ti jo bom jaz dal?

Sin človekov, ali vidiš državo, ki jo ljubiš in v kateri proslavljaš zgodovinske mejnike – kako z nostalgijo gledaš na njeno zgodovino? Ali si pripravljen videti stanje, ko države več ni – ko ni več države, ki bi jo lahko imenoval za svojo, razen tiste, ki ti jo dajem kot svoje telo? Mi boš dovolil, da ti prinesem življenje v svojem telesu in samo tam?

Sin človekov, vidiš tiste cerkvene zgradbe, ki jih sedaj tako zlahka obiskuješ? Si jih pripravljen videti takšne, da bodo imele zabita in zaprta vrata? Si pripravljen svoje življenje zasnovati samo na meni, na nobeni drugi ustanovi ali strukturi? Si se pripravljen zanašati samo name, ne na ustanove, šole in župnije, za katere se tako trudiš, da bi jih negoval in obdržal?

Sin človekov, kličem te, da bi bil ti na to pripravljen. O tem ti želim spregovoriti. Strukture sveta propadajo in se spreminjajo – ni potrebno, da bi sedaj poznal podrobnosti; vendar se ne zanašaj nanje, kot si se do sedaj. Želim, da se med seboj bolj povežete, da med seboj vzpostavite globljo predanost drug drugemu. Želim, da si med seboj zaupate, da bi lahko zgradili medsebojno odvisnost in zaupanje, ki bo utemeljeno na mojem Svetem Duhu. Gre za medsebojno odvisnost, ki v nobenem smislu ni razkošje, ampak je nujna za tiste, ki bodo svoje življenje naslonili name, ne na strukture, ustanove iz poganskega sveta. Govoril sem in se bo zgodilo. Moja beseda bo dosegla moje ljudi. Morebiti bodo prisluhnil, morda pa tudi ne – in jaz bom temu primerno odgovoril –, vendar je to moja beseda. Ozri se nase, sin človekov. Ko boš videl, kako se vse zapira, ko boš videl, da je vse, kar se je zdelo samoumevno, odstranjeno, in ko boš pripravljen živeti brez vseh teh stvari, potem boš vedel, kaj pripravljam.

Prevod: Dani Siter in Leon Pavlič

Vir: <https://www.renewalministries.net/prophetic-messages/>